

Sygn. akt II KO 78/19

POSTANOWIENIE

Dnia 26 września 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Waldemar Plóciennik

w sprawie **Ł. M.**

skazanego z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 148 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 26 września 2019 r.,

kwestii przyjęcia wniosku skazanego o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 18 kwietnia 2019 r., sygn. akt II AKa (...),

na podstawie art. 545 § 3 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

- 1. odmówić przyjęcia wniosku wobec jego oczywistej bezzasadności;**
- 2. zwolnić skazanego od kosztów postępowania wznowieniowego.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Okręgowego w P. z dnia 7 listopada 2018 r., sygn. akt III K (...), Ł. M. został skazany za popełnienie przestępstwa z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 148 § 1 k.k. na karę 9 lat pozbawienia wolności. Orzeczenie to zostało utrzymane w mocy wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 18 kwietnia 2019 r., sygn. akt II AKa (...).

W dniu 27 sierpnia 2019 r. do Sądu Najwyższego wpłynął wniosek skazanego o wznowienie postępowania w opisanej sprawie, w którym podniósł on, że:

- sporządzający akt oskarżenia "nadużył władzy", co stanowi przestępstwo z art. 231 § 1 k.k.;
- zakwestionował dokonane przez Sąd ustalenia faktyczne oraz prawdziwość zeznań pokrzywdzonego;
- prawidłowo sporządzony akt oskarżenia doprowadziłby do skazania za przestępstwo z art. 157 § 1 k.k.

W konkluzji skazany wniósł o „przyjrzenie się tej sprawie gdyż doszło do szeregu kłamstw na moją niekorzyść”.

Zarządzeniem z dnia 29 sierpnia 2019 r. wezwano skazanego do udzielenia w terminie 7 dni informacji, jakie okoliczności wskazane w art. 540 § 1 k.p.k. i art. 540a k.p.k. mają stanowić podstawę wniosku o wznowienie postępowania, pod rygorem skierowania wniosku na posiedzenie w trybie art. 545 § 3 k.p.k. w przedmiocie odmowy przyjęcia wniosku.

W piśmie z dnia 9 września 2019 r., które wpłynęło do Sądu Najwyższego w dniu 16 września 2019 r., skazany wskazał, że podstawą wniosku o wznowienie postępowania jest to, że:

- akt oskarżenia został sporządzony „w taki sposób, że dodano zdarzenia, które nie miały miejsca a zeznania biegłych potwierdzają moją wersję wydarzeń”;
- „nowe aspekty nieznane Sądowi mogą wnieść funkcjonariusze Policji, którzy dokonywali interwencji tego dnia”;
- „zeznania osoby pokrzywdzonej nie pokrywają się z zeznaniami mojej osoby tak jak i zeznaniami świadka zdarzenia A. Ś.”;
- z opinii biegłego wynika, że rany doznane przez pokrzywdzonego odpowiadają znamionom czynu z art. 157 § 1 k.k. a nie z art. 148 § 1 k.k.;
- zeznania świadków są nieprawdziwe;
- Sąd nie był obiektywny i nie przeprowadził szczegółowej weryfikacji dowodów w tym zeznań.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 540 § 1 k.p.k. postępowanie sądowe zakończone prawomocnym orzeczeniem wznawia się, jeżeli:

- 1) w związku z postępowaniem dopuszczono się przestępstwa, a istnieje uzasadniona podstawa do przyjęcia, że mogło to mieć wpływ na treść orzeczenia (zgodnie z art. 541 § 1 k.p.k., czyn, o którym mowa w art. 540 § 1 pkt 1 k.p.k., musi być ustalony prawomocnym wyrokiem skazującym, chyba że orzeczenie takie nie może zapaść z powodu przyczyn wymienionych w art. 17 §1 pkt 3 – 11 lub w art. 22 k.p.k.);
- 2) po wydaniu orzeczenia ujawnią się nowe fakty lub dowody wskazujące na to, że:
 - a) skazany nie popełnił czynu albo czyn jego nie stanowił przestępstwa lub nie podlegał karze,
 - b) skazano go za przestępstwo zagrożone karą surowszą albo nie uwzględniono okoliczności zobowiązujących do nadzwyczajnego złagodzenia kary albo błędnie przyjęto okoliczności wpływające na nadzwyczajne obostrzenie kary,
 - c) sąd umorzył lub warunkowo umorzył postępowanie karne, błędnie przyjmując popełnienie zarzucanego mu czynu.

Podstawy wznowienia postępowania określone zostały także w przepisach art. 540 § 2 i 3 k.p.k. oraz w art. 540a k.p.k. i art. 540b k.p.k., lecz przytaczanie ich jest zbędne, ponieważ nie pozostają w żadnym związku z rozpoznawaną sprawą.

Stosownie do art. 545 § 3 k.p.k. Sąd, orzekając jednoosobowo, odmawia przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania, niepochodzącego od podmiotu kwalifikowanego, bez wzywania do usunięcia jego braków formalnych, jeżeli z treści wniosku, w szczególności odwołującego się do okoliczności, które były już rozpoznawane w postępowaniu o wznowienie postępowania, wynika jego oczywista bezzasadność.

Wniosek skazanego Ł. M. jest oczywiście bezzasadny w rozumieniu tego przepisu.

Główne wywody tego wniosku wiążą się z rzekomym popełnieniem przestępstwa w związku z toczącym postępowaniem karnym. Przestępstw tych mieli dopuścić się prokurator – przekraczając swoje uprawnienia i świadkowie – składając fałszywe zeznania. Jak wskazano już wcześniej, powołanie się

na rozważaną podstawę wznowienia postępowania wymaga ustalenia popełnienia przestępstwa prawomocnym wyrokiem skazującym albo wykazania, że takie orzeczenie nie może zapaść z przyczyn wymienionych w art. 541 § 1 k.p.k. Skazany nie przedstawił jednak wymaganego wyroku skazującego, nie wykazał także, że wyrok taki nie mógł zapaść.

W sprawie nie występują również nowe fakty lub dowody, o których mowa w art. 540 § 1 pkt 2 k.p.k. Pokrzywdzony i świadek A. Ś. byli przesłuchiwanymi w toku postępowania sądowego i ich zeznania były oceniane; podobnie rzecz się miała z opinią biegłego. W podstawach wznowieniowych nie mieszczą się również rzekome naruszenia prawa, których dopuścić się miał Sąd w związku z oceną dowodów. Element „nowości” pojawia się jedynie w związku z sygnalizowaną potrzebą przesłuchania interweniujących funkcjonariuszy Policji. Rzecz jednak w tym, że z wniosku nie wynika, na jakie okoliczności należałoby ich przesłuchać, brak także powiązania tych zeznań z przesłankami z art. 540 § 1 pkt 2 lit. a, b, c k.p.k.

W świetle powyższych uwag wniosek skazanego jest oczywiście bezzasadny, co uzasadniło odmowę jego przyjęcia.

Na koniec należy zauważyć, że wniosek o wznowienie postępowania na korzyść skazanego może zostać złożony w każdym czasie. Musi on być jednak sporządzony i podpisany przez adwokata albo radcę prawnego i opłacony. Nadto, ze względu na sformalizowany charakter postępowania wznowieniowego, wniosek taki musi mieć oparcie w wymienionych wcześniej podstawach wznowieniowych.